

1 500 kilometrů od domova

Ve dnech **22. 1. až 30. 1. 2026** se mi díky podpoře **Gymnázia Trhové Sviný** naskytla jedinečná příležitost zúčastnit se tréninkového kurzu **Erasmus+ Narativy a kritické myšlení v geopolitice**, který se konal v blízkosti malé francouzské vesničky Cornus.

Náplň programu

Kurzu se zúčastnilo celkem 25 studentů z Česka, Francie, Portugalska, Estonska, Řecka a Brazílie. Vytvořili jsme pestrou multikulturní skupinu, v níž se prolínaly různé pohledy, zkušenosti i způsoby myšlení. Cílem vzdělávacího programu bylo rozšířit povědomí o geopolitice, seznámit se s pojmem **kritické myšlení** a naučit se jej vědomě využívat v praxi.

Věnovali jsme se také **mediální analýze**, vzdělávacím hrám či práci s příběhem jako nástrojem porozumění světu. Diskutovali jsme o současné politické situaci, globálních konfliktech, také jsme se ponořili do historie jednotlivých kultur a s nimi souvisejících zlomových událostí, které formovaly dnešní svět. Nedílnou součástí programu byla výměna názorů – jak v širším kolektivu, tak v menších pracovních skupinách. Navzájem jsme se obohatili nejen různými úhly pohledů na jednotlivé skutečnosti, ale také našimi kulturami, jazyky a zvyky.

Dotkli jsme se i citlivých témat, jako jsou **předsudky, předpojatost a otázka objektivity médií**. Jednou z nejsilnějších a zároveň nejnáročnějších otázek bylo, zda je vůbec možné dosáhnout objektivit ve vzdělávání dětí a mladistvých – a pokud ano, jakým způsobem.

Spletitá cesta

Dva lety, jedna jízda vlakem a tři autobusové spoje. Taková byla má cesta za tímto nezapomenutelným dobrodružstvím. V podvečerních hodinách jsem dorazila do **Marseille**, své první francouzské destinace. Ihned mě obejmula živá, přátelská atmosféra města, prosycená vůní moře.

Přiznávám, že jsem přijížděla s obavami – čekala jsem chaos, pocit ztracení i neustálou ostražitost. Realita však byla jiná. V tomto rušném přímořském městě jsem narazila na okouzující památky, otevřenost místních a vřelé úsměvy.

Okamžiky hlubokého přemítání

Následující den mě čekala další část cesty – přes přímořské město **Montpellier** až do venkovské oblasti u městečka **Cornus**, které se na devět dní stalo naším novým domovem.

Smích, nedostatek spánku, inspirativní podněty a obohacující diskuse. Večery, kdy se mísily jazyky, zvyky a kultury, byly dokonalým příkladem **neformálního vzdělávání**. Vedle programu připraveného neziskovou organizací *Du Grain à Moudre* jsme si dokázali naplno užít i společný volný čas – často až do pozdních nočních hodin.

Procházeli jsme se malebnou přírodou za denního světla i za tmy, hráli nejrůznější hry a společně se tak na chvíli vrátili do našich bezstarostných dětských let. Většina z nás si vědomě dopřála čas **offline**, bez neustálého rozptylování mobilními telefony.

Název hostící organizace lze přeložit jako *Zrno k mletí*. Tento význam jsme vnímali nejen doslova – káva se při spánkové deprivaci stala každodenním rituálem –, ale především metaforicky. Denně jsme dostávali nesmírné množství myšlenkových podnětů, spoustu kávových zrn, která jsme postupně zpracovávali. Z „kávových zrn“ se stával jemný prášek – hlubší porozumění, z něhož vznikaly smysluplné a obohacující diskuse.

Cesta je cíl

Cesta zpět byla těžká. Loučení bolelo. Z pětadvaceti neznámých lidí z různých koutů světa se během devíti dnů stala sehraná skupina přátel. Slzy se mísily s nadějí, že se znovu setkáme. Čas se sice vrátil do svých běžných kolejí, ale my už jsme nebyli na stejném místě jako předtím. Kurz nás obohatil, změnil a v mnoha ohledech posunul.

Měla jsem navíc možnost prodloužit si pobyt o víkend strávený u blízké kamarádky žijící v **Paříži**. Pozorovat ruch velkoměsta, poslouchat melodii francouzštiny, mást místní perfektně naučenými frázemi a pak je bez varování oslovit anglicky – i to bylo součástí této cesty.

A právě tehdy mi došlo, že **cesta se skutečně stala mým cílem**.